

El *setmesó*(ALDC, III, 481. El *setmesó*)

Setmesó (s. XVII), l'únic mot normatiu per al 'nascut al setè mes de ser engendrat', sembla un der. de *set mes* amb el suf. dim. *-ó* (< llat. *-ONE*), com *setmeser* 28, 30, ho és amb el suf. *-er* (< llat. *-ARIU*), i la var. força estesa *setmesi* (*Espill*), amb el suf. també dim. *-í* (< llat. *-INU*), paral·lel a *sietemesino* (var. *sietemixino* 108, *siatmesino* 132, 134, 138, 139, per diftongació de *s[ε]t > siat*), usat en punts marginals, pres del cast. Tanmateix, Coromines proposa per a *setmesó* un hipotètic (PUER) SEPTEM *MENSORUM (en comptes del cl. MENSIVM) que seria paral·lel a *tremeso(r)* 'blat que es pot segar als tres mesos d'haver estat sembrat' i que procediria de (FRUMENTUM) TRIUM *MENSORUM; *tremesi* és el mot que

l'inf. de la localitat 115 ha donat, amb dubtes, per al concepte 'setmesó'.

Altres designacions, més esporàdiques, fan referència al nombre *set* (*setè* 5, 9, 66, del llat. vg. *SEPTENU en comptes del cl. SEPTIMUM; la seva var. afectiva *setó* 33, avui nom de persona, amb el suf. *-ó* potser atret pel sinònim *setmesó*, i el der. de *setè*, *setener* 41) o a la condició de nadó prematur (*primerenc* 29; *primaturo* 89, *temprano* 190, aquests dos, del cast.), a voltes amb expressions perifràstiques (*de set mesos* 22, 173; *nat en set mesos* 85; *no és del temps* 164, 168).

